

คู่มือ

การนำผลงานวิจัย

— ไปใช้ประโยชน์ —

พระมหาเสรีชน นริสสุโร

ผู้อำนวยการส่วนงานบริหารสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำนำ

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คือ การนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ/โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้ จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อนึ่ง คณะกรรมการประจำสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์มีมติให้โครงการวิจัยต้องส่งการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์แนบมาด้วยจึงจะอนุมัติเบิกเงินสุดท้ายได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ จึงได้จัดทำ “คู่มือการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์” เพื่อเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

ในนามของสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขออนุโมทนาต่อพระมหาเสวีชน นริสสุโร ผู้อำนวยการส่วนงานบริหาร ที่ได้จัดทำ “คู่มือการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์” จนแล้วเสร็จ เป็นการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทนำ	๑
นियามการใช้ประโยชน์	๑
การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	๓
หลักเกณฑ์การนำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์	๔
คุณสมบัติของนักวิจัยที่จะทำงานวิจัยประสบความสำเร็จสามารถนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	๔
ภาคผนวก	๕
หนังสือรับรอง	๖
รายละเอียดเกี่ยวกับการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้อันก่อประโยชน์อย่างเด่นชัด	๗
ประกาศเรื่อง การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	๘

บทนำ

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของมหาวิทยาลัย การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย และรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การนำไปใช้ประโยชน์ของงานวิจัย เป็นการนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ/โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง**การนำไปใช้ประโยชน์ของงานสร้างสรรค์** จะต้องปรากฏชัดชัดตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการสร้างสรรค์ ซึ่งได้นำเสนอรายงานขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผ่านการวิเคราะห์และสรุปผลตามผลงานอย่างเป็นระบบสามารถนำผลงานและรายงานการดำเนินงานไปใช้ประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้นำเสนอผลการนำไปใช้จากผู้เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา หน่วยงาน องค์กร ชุมชนและท้องถิ่น เป็นต้น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ จึงได้จัดทำ “คู่มือการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์” เพื่อเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสืบไป

นิยามการนำไปใช้ประโยชน์งานวิจัย

การใช้ประโยชน์งานวิจัย เป็นการดำเนินการกิจกรรมตามแผนงานการติดตามและประเมินผล การนำโครงการวิจัยที่ ไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม มีหลักฐานการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เช่น รูปภาพ หนังสือเชิญ หนังสือแสดงความต้องการหรือเอกสารที่แสดงได้ว่าการนำผลงานวิจัยไปใช้จริง ซึ่งการใช้ประโยชน์งานวิจัยสามารถจำแนกได้ ๔ มิติ ได้แก่ การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย การใช้ประโยชน์เชิงชุมชน/สังคม/สาธารณะ และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และเพิ่มเติมการใช้ประโยชน์เชิงพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ

คำจำกัดความ : การนำองค์ความรู้จากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ระดับชาติ หนังสือ ตำรา บทเรียน ไปเป็นประโยชน์ด้านวิชาการ การเรียนรู้ การเรียนการสอน ในวงนักวิชาการและผู้สนใจด้านวิชาการ รวมถึงการนำผลงานวิจัยไปวิจัยต่อยอด หรือการนำไปสู่ผลิตภัณฑ์และกระบวนการ ไปใช้ในการเสริมสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๒. การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย

คำจำกัดความ : การนำความรู้จากงานวิจัยไปใช้ในกระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งนโยบายหมายถึง หลักการ แนวทาง กลยุทธ์ ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจเป็นนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน นโยบายที่ดีจะต้องประกอบด้วย วัตถุประสงค์ แนวทาง และกลไกในการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการการใช้ประโยชน์ด้านนโยบายจะรวมทั้งการนำองค์ความรู้ไปสังเคราะห์เป็นนโยบายหรือทางเลือกเชิงนโยบาย แล้วนำนโยบายนั้นไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์

๓. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

คำจำกัดความ : การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ใหม่ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ การแปรรูป การสร้างตราสินค้า การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และการลดต้นทุนการผลิต การสร้างอาชีพ และทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกรหรือผู้ประกอบการอาชีพอื่น ๆ

๔. การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ

คำจำกัดความ : การดำเนินงานเพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรม ไปใช้ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ของสังคม และประชาชนทั่วไป ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนักรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนวิถีคิด พฤติกรรม เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างสังคมคุณภาพ และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการนำกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลง การเสริมพลัง อันเป็นผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น พื้นที่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์การขยายผลต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคมอื่น

๕. การใช้ประโยชน์เชิงพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำจำกัดความ : การดำเนินงานเพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมใหม่ๆ ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ การบริหารจัดการที่เป็นรูปแบบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตลอดจนสามารถตอบสนองยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) การพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพมีคุณลักษณะตามคุณลักษณะ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF) ๒) การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้มีคุณภาพ ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมได้รับการอ้างอิงหรือนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาจิตใจและสังคมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ๓) การพัฒนางานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ๔) การพัฒนางานส่งเสริมพระพุทธศาสนาและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพ

เป็นที่ยอมรับ มีนวัตกรรมด้านพระพุทธศาสนาและศิลปวัฒนธรรมเกิดจากการบูรณาการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน การวิจัยและบริการวิชาการแก่สังคม ๕) การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรเชิงพุทธบูรณาการ มีการบริหารจัดการองค์กรโดยใช้หลักพระพุทธศาสนาบูรณาการกับการบริหารจัดการสมัยใหม่

การนำวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้องสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอก แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑. **การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ** คือ การนำข้อมูลจากงานวิจัย องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นไปใช้ในเชิงทางวิชาการ เน้นการพิสูจน์ ตรวจสอบประเด็น หรือทฤษฎีต่างๆ ที่เกิดขึ้นก่อนแล้ว เพื่อให้เกิดความเข้าใจพื้นฐาน พัฒนา ส่งเสริม และเพิ่มพูนความรู้ในทางด้านวิชาการ

๒. **การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ** คือ การนำองค์ความรู้จากการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนา แก้ไขหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ให้กับประชาชน และก่อให้เกิดการสร้างการเรียนรู้ให้กับคนในสังคมได้อย่างแท้จริง ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๓. **การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย หรือระดับประเทศ** คือ การนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ต่างๆ และนำไปดำเนินการให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ ผ่านโครงสร้างของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนา แก้ปัญหา ปรับปรุง แก้ไข ปฏิรูป ซึ่งจะเป็นการพัฒนาภาคส่วนต่างๆ ให้มีความเข้มแข็ง

๔. **การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์** คือ งานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น การเน้นให้เห็นการใช้งานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรมในเชิงพาณิชย์ เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปประกอบการตัดสินใจในเรื่องหนึ่งๆ ได้

หลักเกณฑ์การนำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

- ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง
- สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
- มีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์
- ใต้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง*

*หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ คือ หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานนอกสถานศึกษา

คุณสมบัติของนักวิจัยที่จะทำงานวิจัยประสบความสำเร็จ สามารถนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- นักวิจัยต้องตระหนักและเห็นความสำคัญของผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
- นักวิจัยควรกำหนดในวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่เป็นรูปธรรมชัดเจนว่าจะต้องนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง หรือควรกำหนดประเด็นที่จะนำไปใช้ในอนาคต และมีประเด็นที่เป็นที่สนใจในขณะนี้ เช่น เรื่องเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ผู้พิการ เป็นต้น
- นักวิจัยควรมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ด้วยการไปฝึกอบรม เตรียมประชุม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือร่วมทำงานวิจัยกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอก
- นักวิจัยควรเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยตั้งแต่เริ่มต้น โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับชุมชน
- เมื่องานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญมาร่วมสัมมนาระดมสมองและวิพากษ์ผลงานวิจัยพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
- นักวิจัยควรทำบทสรุปสำหรับผู้บริหารที่มีข้อเสนอแนะ ที่ได้จากการสัมมนา รวมทั้งข้อเสนอแนะของผู้วิจัย ที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนว่า หน่วยงานใดบ้างต้องรับผิดชอบดำเนินงาน ใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใครคือผู้รับผลประโยชน์ จะต้องทำในเวลาใด

ภาคผนวก

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันที่.....

เรื่อง การรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์
เรียน

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

ชื่อหน่วยงาน/องค์กร/ชุมชน.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ขอรับรองว่าได้มีการนำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง

ซึ่งเป็นผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ของ.....

โดยนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

- การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ (เช่น การบรรยาย การสอน การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน)
- การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ (เช่น นำไปใช้ประโยชน์แก่สาธารณชน ในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจดีขึ้น)
- การใช้ประโยชน์เชิงนโยบายหรือระดับประเทศ (เช่น นำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ)
- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์)
- การใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

ช่วงเวลาที่น่าไปใช้ประโยชน์ ตั้งแต่.....จนถึง.....ซึ่งการนำ

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ เรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์นั้น ก่อให้เกิดผลดี ดังนี้

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

หมายเหตุ: ท่านสามารถประทับตราของหน่วยงานในเอกสารนี้ได้ (ถ้ามี)

รายละเอียดเกี่ยวกับการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้อันก่อประโยชน์อย่างเด่นชัด

คำชี้แจงเพิ่มเติม

การนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้อันก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หมายถึง การมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์หรือข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง และมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้งานก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริง ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ มีดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เช่น การใช้ประโยชน์ในการให้บริการวิชาการ (สอน/ บรรยาย/ ฝึกอบรม) การใช้ประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การเขียนตำรา แบบเรียน การใช้ประโยชน์ในด้านการให้บริการ หรือ เป็นงานวิจัยเพื่อต่อยอดโครงการวิจัย เป็นต้น รวมทั้งพิจารณาจากการอ้างอิงผลงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ โดยไม่นับการตีพิมพ์วารสารวิชาการ ได้รับหนังสือเรียนเชิญเป็นวิทยากรเพื่อให้ความรู้ในกรอบของผลงานวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยการอ้างอิงผลงานวิจัย หมายถึง ผลงานที่มีคุณค่าหรือเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ ย่อมต้องมีบุคคลหรือนักวิชาการอื่นนำผลงานไปอ้างอิง ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ในเชิงปริมาณด้วยจำนวนและความถี่ในการอ้างอิง ดังนั้น การอ้างอิงจึงมี ๔ ประเภท คือ

- ๑) การอ้างอิงในวารสารใน/หรือต่างประเทศ
- ๒) การนำไปอ้างอิงในการจัดทำหนังสือ หรือรายงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศและต่างประเทศ
- ๓) การอ้างอิงโดยหน่วยงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ/เอกชน

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สร้างองค์ความรู้แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ เช่น องค์ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม สาธารณสุข การบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ประชาธิปไตยภาคประชาชน วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน อันเป็นผลมาจากการนำข้อความรู้จากการวิจัยไปใช้ เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย หรือระดับประเทศ เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลในการประกาศในกฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎ เกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น พิจารณาจากการมีหลักฐานการนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจในการบริหาร/กำหนดนโยบาย

๔. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ตามมา หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

๕. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ เป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

ตัวอย่างหลักฐานการนำมาใช้อันก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน

- หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์มาใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เช่น บันทึทิกซึ่งแสดงระยะเวลาที่สามารถลดได้ในการปกเปลือกกุ้ง เมื่อนำเครื่องปกเปลือกกุ้งซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์จากการวิจัยไปใช้งาน เป็นต้น
- หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวิจัย เช่น ผลจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ บันทึทิก ผลการทดสอบวัดความรู้/ทักษะของนักศึกษา ที่แสดงได้ว่า นักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น หรือมีพฤติกรรมระหว่างการเรียนดีขึ้น เป็นต้น
- หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย/กฎหมาย/มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบาย มาใช้ในองค์กร/คณะ/สถาบัน เช่น มีจำนวนคณาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำงานวิจัยด้านสหวิทยาการมากขึ้น หลังจากสถาบันฯได้กำหนดนโยบาย ที่จะเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาสหวิทยาการ โดยนโยบายดังกล่าว เป็นผลจากการวิจัยนโยบายเพื่อกำหนดทิศทางด้านการทำวิจัยของสถาบัน เป็นต้น
- หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำหลักสูตรการสอน/ ทฤษฎีการสอน/ โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน/ ตำราประกอบการสอน ฯลฯ ที่เป็นผลจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เช่น ผลจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ บันทึทิก ผลการทดสอบวัดความรู้/ ทักษะของนักศึกษาที่แสดงได้ว่า นักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น หรือมีพฤติกรรมระหว่างการเรียนดีขึ้น เป็นต้น

หมายเหตุ :

๑. ตัวอย่างหลักฐานที่นำไปใช้ประโยชน์ เช่น โครงการสอน (course syllabus) ภาพถ่าย (โปรตรระบุ วัน เวลา สถานที่ กิจกรรม) หนังสือ ตำรา (โปรตรระบุหน้าที่นำไปใช้-อ้างอิง) รายงานสรุปผล หนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ ฯลฯ

๒. ขอให้ท่านเจ้าของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และ/หรือผู้นำผลงานไปใช้ประโยชน์แนบหลักฐานตามที่ได้สรุปในแบบคำรับรองการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ดังกล่าว

ประกาศสถาบันวิจัยพหุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ การสร้างสรรค์ การพัฒนา
จิตใจและปัญญา นับตั้งแต่การพัฒนาโครงการวิจัย การดำเนินการวิจัย การเผยแพร่ และการนำ
ผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการพัฒนาสังคมในวงกว้าง

อาศัยมติคณะกรรมการประจำสถาบันวิจัยพหุศาสตร์ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๗
ตุลาคม ๒๕๖๓ จึงประกาศระดับและเกณฑ์การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

๑. ระดับการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์มี ๔ ระดับ คือ

๑) ระดับการแบ่งปันความรู้ (knowledge sharing) โดยนำความรู้จากผลการวิจัยสู่การ
พัฒนาชุมชน และการสร้างประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การวิจัยและการพัฒนาเชิงพื้นที่

๒) ระดับการสร้างแนวคิดและหลักการแบบบูรณาการ (Conceptual-Proposal) โดย
การนำผลการนำผลการผลการวิจัยสู่การเผยแพร่ในประชาคมเชิงวิชาการ การสร้างสรรค์และการสื่อสาร
ชุดความรู้สู่สังคม

๓) ระดับต้นแบบ (Prototype) โดยการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อยกระดับความรู้ เทคนิค
และกระบวนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งในระดับพื้นที่การเรียนรู้และในระดับ
นโยบายขององค์กรภาครัฐ เอกชน และประชาคมในระดับต่างๆ

๔) ระดับการพัฒนาเป็นผลผลิตเชิงสร้างสรรค์ (Creative Products) ซึ่งก่อให้เกิดการ
พัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ การส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ศิลปะและวัฒนธรรม
การจัดการสิ่งแวดล้อม เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งการใช้ประโยชน์ทางอ้อมจากผลงานสร้างสรรค์
ที่เป็นประโยชน์ต่อคุณค่าทางจิตใจ สนทริยภาพ และการเสริมสร้างความสุขของประชาชนและสังคมในวงกว้าง

๒. การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์นั้น มีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

๑) การนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย

๒) การนำไปใช้เพื่อการพัฒนาจิตใจและสังคมอย่างสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาด้าน
เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓) มีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์และการเปลี่ยนแปลง
ได้อย่างแท้จริง โดยมีหนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานและภาคประชาคมที่เกี่ยวข้อง
รวมทั้งมีการเผยแพร่และการสื่อสารสู่สังคมอย่างสร้างสรรค์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓

(พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพหุศาสตร์

สถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่ ณ อาคารสำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้น ๓ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อยุธยา ตำบลลำไทร อำเภовังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐ หมายเลขติดต่อภายใน ๐๓๕-๒๔๘-๐๗๒ ภายใน ๘๐๗๓, ๘๑๕๔, ๘๑๕๓

เว็บไซต์ส่วนงาน

www.bri.mcu.ac.th

